

UUTISKIRJE

Suessudaj!

Helmikuun helteisestä Phnom Penhistä tervehdimme Sinua ilolla ja valolla!

Olemme nyt saaneet kokea sen “vähemmän kuuman vuodenajan” ja ‘kylmän talven’ selkä on taittunut. Tammikuussa hallitus antoi paikallisia kylmän sään varoituksia, kun lämpötila täällä laski vaarallisesti alle +20 asteen. Nyt helmikuussa on alkanut lämmitä kunnolla ja päivittäin kosteassa Kaakkois-Aasian ilmastossa lämpötila nousee +32-35 asteeseen. Ilmastoalan muutos Virosta Kambodžaan on vaatinut sopeutumista ja samoin olemme tutustuneet hyttysten levittämään Chikungunyaan. Myös koronapandemian osalta Kambodžan tilanne on muuttunut tällä viikolla merkittävästi. Me olemme perheenä nyt kaikki terveitä ja käymme koulua sekä teemme töitä kotoa käsin. Maaliskuun puoliväliin asti perheemme kaikki jäsenet ovat koululaisia, Vilja IB-koulun 10. luokalla ja me aikuiset khmerin kielikoulussa.

Lämmin kiitos kaikista joulun ja muista muistamisista ja siitä, että moni osallistui Kambodžan Kauneimmat Joululaulut -lähetykseen sekä Lähetysseuran joulukeräykseen!

Historian varjossa

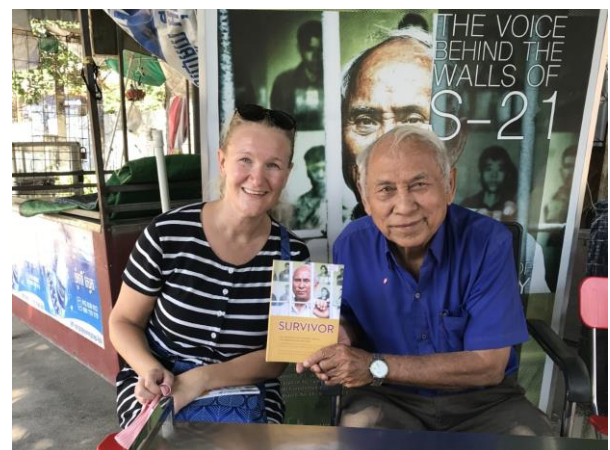
Kambodžasta puhuttaessa on aina huomioitava, että kyseessä on kehittyvä ja köyhä yhteiskunta, joka ponnistaa traumaattisesta historiasta. Tämän maan historia vaikuttaa kaikkeen ja näkyy kaikessa. Menneisyyden kauhut eivät aktivoidu vain perheissä ja vuorovaikutussuhteissa. Kun 1.2. uutiset Myanmarin vallankaappauksesta kantautuivat tänne, piti Kambodžan pääministeri Hun Sen tiedotustilaisuuden, jossa kertoi oman maansa jäävän tilanteessa puolueettomaksi. Pääpaino tiedotuksella oli kuitenkin siinä, että pääministeri muistutti monien maailman suurvaltojen olleen passiivisia silloin, kun punakhmerit Pol Potin johdolla ottivat vallan Kambodžassa. Hun Sen olisi toivonut jonkun ulkopuolelta puuttuvan totalitarismiin ja kansanmurhaan. Tämä on selvästi raskas varjo Kambodžan ja monien maiden suhteissa. On tärkeää nähdä lähimmäisen hätä.

Toinen esimerkki historian varjoista on se, että arjessa on edelleen jonkin verran pelkoa ja epävarmuutta aiheuttavia aineksia -kuten maamiinat. Kambodža on maailman tilastokärkeä maaminoista vammautuneiden ihmisten määrän mukaan. James Bondina tunnettu näyttelijä Daniel Craig on YK:n miinojen ja räjähteiden eliminoinnin lähettiläs ja hän kävi Kambodžassa 22.1. avaamassa “Safe ground”, turvallinen maa -kampanjan. Maamiinojen raivaaminen punakhmerien jäljiltä on tarpeen, sillä viime vuonna maamiinojen takia kuoli 17, haavoittui 36 ja amputoitiin 12 ihmistä.

Toul Sleng, S-21

Henkisten miinojen parissa olisi tarkoitus työskennellä kirkon perheneuvonnassa myös Kambodžassa. Ennen varsinaisen työn aloitusta on tärkeää hahmottaa khmerien historiaa ja kansallista narratiivia eli kertomusta, johon työemme liittyy ja jonka parissa alamme työskennellä.

Tammikuussa kävimme Kambodžan kansanmurhan museossa Toul Slengissä, joka toimi punakhmerien ajalla 1970-luvulla pidätys- ja kuulustelukeskuksena. Käytännössä entisessä koulussa kidutettiin eri tavoin ja eri välineitä käyttämällä kuoliaaksi tuhansia

Pia ja Chum Mey

UUTISKIRJE

äärikommunistisen aatteen vastustajaksi syytettyjä tavallisia ihmisiä -jopa kokonaisia perheitä, yhteensä 15 000-20 000 henkeä. Monet joutuivat vangituksi, koska he olivat korkeasti koulutettuja, taiteilijoita, uskonnollisia henkilöitä tai muulla tavoin "uhkaavia" totalitaristiselle järjestelmälle. Syyksi riitti, että ihmisellä oli silmälasit. Pienimmät pidätysseilit, joissa vankeja säilytettiin, olivat vain 0,8 x 2 metrin kokoisia.

Kun vietnamilaiset vuonna 1979 saapuivat Toul Slengiin vapauttamaan vangittuja, oli hengissä enää 14 kuulustelusänkyyn sidottua ja seivästettyä sekä 12 vankisellissä kärsivää ihmistä. Tapasimme Toul Slengin pihamaalla yhden heistä, Chum Meyn. Tämä vanha herra on pyhittänyt elämänsä kansallisen, kollektiivisen muistin ylläpitämiselle ja kansanmurhasta kertomiselle. Hän oli myös yksi heistä, jotka todistivat Kambodžan kansanmurhan erityistuomioistuimessa (ECCC) vuonna 2009 kidutuskeskuksen johtajaa "Dutchia" (syntymänimeltään Kaing Guek Eav) vastaan. Chum Mey selvisi perheestään ainoana hengissä, koska hän mekaanikkona osasi korjata pienkoneita ja sai siksi syödä vartijoiden jämäruokia muiden vankien nälkiintyessä. Toul Slengissä kirkastuu pihan marmorin kirjailtu ajatus: "Emme koskaan unohda Demokraattisen Kambodžan hallinnon aikana tehtyjä rikoksia." Rikos ihmisyyttä vastaan on mahdollista silloin, kun dehumanisoimme lähimmäisen. Kun aatteen tai periaatteen takia sokaistumme, emmekä enää näe toista ja toisenlaista ihmisenä. Pahimillaan radikalisoituminen johtaa silmittömään väkivaltaan ja kokonaisen kansan tuhoamisvimmaan. Jotta emme tässä ajassa toistaisi näitä virheitä, on tärkeää muistella näitä kauhuja.

COVID-19

Kambodžan tautitilanne on ollut erinomaisen hyvä jo pitkään. Keväällä 2020 valtio asetti tiukat maahantulorajoitukset ja tänä vuonna ne tiukentuivat entisestään, kun jokainen saapuja maksettuaan 2000 dollaria vietiin valtion määräämään majapaikkaan odottamaan kahdeksi viikoksi uutta testiä lentokenttätestauksen jälkeen. Viime viikonloppuna ilmeni kuitenkin suuri tartuntarypäs Phnom Penhin Koh Pich-lähiössä ja sen takana olivat kaksi karanteenista itsensä ulos lahjonutta kiinalaista. Kun positiivisten määrä nousi maanantaina lähes 100 henkeen, koulut suljettiin ja ihmisiä kehoitettiin pysymään kotona. Kun aikaisemmin kauppaan menoon riitti maski, kuumeen mittausta ja vartijan toimesta suoritettu desinfiointi, nyt otettiin käyttöön joka ovelle QR-koodi, jolla voidaan seurata tartuntaketjuja.

Tänään uusien 20.2. tapauksesta johtuvien positiivisten määrä on noussut 195 henkeen, joka on kehitysmaalle korkea luku. Kadut ovat hiljentyneet ja kaikki odottavat, mitä seuraavaksi tapahtuu. Tänään pääministeri kertoi, että haluaa tarjota kaikille ulkomaalaisille ilmaisen rokotuksen. Kambodžaan rokotteet tulevat Kiinasta ja Intiasta. Pääministerin pojat ja ministerit olivat ensimmäisiä rokotettuja, kun 10.2. täällä alettiin rokottaa. Sinopharm-rokotetta ei anneta yli 60-vuotiaille, joten 68-vuotias pääministeri Hun Sen ei itse ottanut rokotusta.

Phnom Penhin pyhäpäivä

Kaiken tämän keskellä toimii, elää ja hengittää pieni Kambodžan luterilainen kirkko. Tähän mennessä olemme oppineet, että kirkko kantaa vahvasti sosiaalista vastuuta kulkien ihmisten arjessa hyvin konkreettisesti. Odotamme innolla, että pääsemme tutustumaan kaikkiin kirkon toimipisteisiin ja saamme kuulla lisää ruokaturvaan, perusopetukseen ja perhetyöhön liittyvistä hankkeista.

Kun sunnuntaina menemme jumalanpalvelukseen, on se

UUTISKIRJE

Tero, seurakunnan nuori ja Sui.

kokemuksena hyvin erilainen Suomeen, Viroon tai Jordaniaan verrattuna. Kirkkorakennus ei näytä perinteiseltä kirkolta, sillä oikeastaan kyseessä on hostelli tai asuntola, jonka avoimessa alakerran salissa vietämme jumalanpalvelusta. Pääkaupungin seurakunta on avannut ovensa niille nuorille, jotka tulevat maalta kaupunkiin opiskelemaan joko lukioon tai yliopistoon. Kirkon asuntolassa asuu tällä hetkellä 52 nuorta ja heidän kanssaan nuori pariskunta, Sarann ja Sui. Sarann opiskelee teologiaa ja vastaa Phnom Penhin jumalanpalveluselämästä. Sunnuntainen messu tai jumalanpalvelus on aina vahva kokemus, sillä se on yhdessä nuorten kanssa valmisteltu ja toteutettu. Pappi hoitaa vain saarnaamisen ja ehtoollisen asettamisen.

Musiikki on monipuolista ja sitä säestää nuorten bändi johtajanaan Sui. Hän on innokas ja taitava muusikko, joka on saanut innostettua uusia nuoria soittamaan kirkon bändiin. Nuottien lukutaito on hieman heikkoa ja siihen hän on jo pyytänyt Terolta apua. Teron säätäessä hänen kitaraansa samalla sovittiin, että keväällä aloitamme nuottien opiskelua.

Kirkkosaliin astuessa kaikki tervehtivät toisiaan ilolla.

Istumme muovituoleilla ja kaikki ovat innolla mukana. Monella opiskelijalla on sylissään oma Raamattu, josta seurata lukukappaleita. Kirkkosalin nurkassa porisee riisikeittimiä, joiden antia nautitaan jumalanpalveluksen jälkeen. Kirkko siis vastaa ihmisten nälkään tarjoamalla Sanan lisäksi heidän kipeästi kaipaamaansa ravintoa, kuten turvallisen asuinpaikan, ruokaa tai sosiaalista tukea. Ilman Lähetysseuran tukemaa asuntolaa osa näistä nuorista ei pääsisi opiskelemaan ja erityisesti tytöillä olisi suurempi vaara jäädä ilman koulutusta. Khmerikulttuurissa tyttöä ei voi päästää yksin kaupunkiin ja saattaa olla helpointa jättää tytöt kotiin avioitumaan varhain sekä auttamaan vanhempia. Kirkon asuntolassa on yhdenvertaisesti paikkoja sekä tytöille että pojille. Harva tulee kristitystä perheestä, mutta kaikki ovat avoimia ja opiskeluvuosien aikana kirkko sekä kristinusko tulee monelle läheiseksi ja tutuksi. Kirkko toivoo, että mahdollisimman moni löytäisi oman paikan kirkossa ja Kristuksen seuraajana.

Paasto

Kaiken epävarmuuden ja tuntemattoman tulevaisuuden keskellä ajattelemme sinua pohtien, minkä kaiken keskellä sinä elät. Tänään soittelimme Viroon ja onnittelimme 103. itsenäisyyspäivän johdosta. Kuulimme, että Virossa sataa Saharasta lentänyttä punertavaa hiekkaa värjäten lumen keltaiseksi. Meistä jokainen elää nykyään maailmassa, jossa varmaa on vain muutos ja jatkuva sopeutuminen muuttuviin olosuhteisiin. Ulkoisen myllerryksen keskellä meitä kutsutaan viettämään suurta paastoa, joka huipentuu kristinuskomme ytimeen eli kärsimystiehen, Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Maailmaa ovat ennenkin ravistelleet suuret aallot ja tapahtumat. Miten säilyttää kaiken kuohunnan keskellä rauha ja tasapaino? Voisiko paaston sanomasta olla meille ihmisinä apua ja voisiko katseen keskittää olennaiseen? Kristus tuli maailmaan edustamaan ihmisyyttä ja toivoa, jolla on iankaikkisen rakkauden ja armon perspektiivi. Paaston kutsuessa meitä itsetutkiskeluun tulisi katsemme suuntautua itsestä ulospäin, kohti Kristusta ja lähimmäistä. Ja aivan erityisesti meidän tulisi haastaa itseämme tarkastelemaan elämäämme kriittisesti siitä näkökulmasta,

UUTISKIRJE

miten voimme elää vastuullisemmin suhteessa hädänalaisiin ja koko luomakuntaan. Maailmassa voi olla toivoa, kun on toivon kantajia ja riittävästi turvallista kannattelua.

Kannatelkoon sinua iankaikkiset ja rakastavat kädet. Antakoon nuo kädet sinun käsillesi voimaa toimia oikeudenmukaisuuden ja hyvyyden puolesta. Valaiskoon sinun elämäsi Kristuksen tuoma toivo antaen sinulle rauhan ja vakauden, jotta jaksat uskoa huomiseen. Kiitos sinusta ja yhteisestä tiestä, jolle meidät kaikki on kutsuttu! Siunattua paastoa!

“Mieleni hiljetessä

ristiä muistelen.

Kasvoja kärsineitä

ääneti katselen.

Rakkaus kutsuu lastaan,

toivona rientää vastaan,

juhlaansa johdattaa.”

(SV 110:4)

Enkelein,

Pia, Tero ja Vilja Ruotsala (sekä Viola Suomessa)

Pia ja Tero Ruotsala

Pia toimii perhetyön, perheneuvonnan ja psykososiaalisen työn neuvonantajana Kambodzhan luterilaisen kirkon työyhteydessä sekä 20% Lähetysseuran psykososiaalisen työn hankkeissa globaalisti.

Tero toimii kirkollisen työn neuvonantajana Kambodzhan luterilaisen kirkon työyhteydessä.

Rukousaiheet

Varjelusta koronalta ja toivoa koko maailmaan.

Kambodžan ev.lut.kirkko ja sen työntekijät sekä johtaja Sreyleak.